

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1449/2021
25.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Ђокића, поднетом против правноснажних решења Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду Кт. бр. 446/21 од 30.06.2021. године и Другог основног суда у Београду Кв. бр. 1201/21 од 15.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 25.01.2022. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Ђокића, поднет против правноснажних решења Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду Кт. бр. 446/21 од 30.06.2021. године и Другог основног суда у Београду Кв. бр. 1201/21 од 15.10.2021. године.

Образложење

Решењем Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду Кт. бр. 446/21 од 30.06.2021. године одбијен је захтев за накнаду трошкова који је поднет од стране браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Ђокића, а на име одбране и заступања окривљеног у укупном износу од 41.250,00 динара.

Решењем Другог основног суда у Београду Кв. бр. 1201/21 од 15.10.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Ђокића од 27.09.2021. године изјављена против решења Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду Кт. бр. 446/21 од 30.06.2021. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима поступка, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Ђокић, због повреде кривичног закона, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења преиначи тако што ће окривљеном АА

досудити износ од 41.250,00 динара на име трошкова одбране и заступања од стране адвоката – браниоца у предмету Другог основног јавног тужилаштва у Београду Кт-446/21 или иста укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног иако не нумерише, у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводима да је окривљени АА имао несумњиве трошкове поводом ангажовања браниоца – адвоката, ради заштите својих интереса у кривичном поступку који је вођен против њега у тужилаштву по кривичним пријавама оштећеног. Тужилаштво и суд су погрешно применили одредбе ЗКП о трошковима поступка на име ангажовања браниоца, јер су се неправилно позвали на одредбе члана 284. став 3. ЗКП, којима је прописана законска могућност тужилаштва да одбаци кривичну пријаву из разлога што је окривљени надокнадио штету према оштећеном. По ставу одбране, поступак је вођен, трошкови су настали, те би по окончању поступка у корист окривљеног (одбачена кривична пријава) морала постојати и обавеза тужилаштва да му трошкове надокнади.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је пред Јавним тужиоцем Другог основног јавног тужилаштва у Београду вођен поступак против окривљеног АА, по основу кривичних пријава „ЕПС Дистрибуција“ д.о.о. Београд Ев.бр. 1618/20 од 04.09.2020. године и Ев.бр. 2147/20 од 12.01.2021. године, због једног продуженог кривичног дела крађа из члана 203. став 1. у вези члана 61. КЗ, а за које кривично дело (члан 203. КЗ) је запређена казна затвора до три године. Такође, из списка предмета произилази да је Основни јавни тужилац Другог основног јавног тужилаштва у Београду решењем КТ. бр. 446/21 од 17.05.2021. године одбацио предметне кривичне пријаве, на основу члана 284. став 3. ЗКП, јер је осумњичени АА, услед стварног кајања у потпуности надокнадио штету.

Одредбом члана 284. став 3. Законика о кривичном поступку прописано је да у случају кривичних дела за које је прописана казна затвора до три године, јавни тужилац може одбацивати кривичну пријаву ако је осумњичени, услед стварног кајања, спречио наступање штете или је штету у потпуности већ надокнадио, а јавни тужилац, према околностима случаја оцени да изрицање кривичне санкције не би било правично. У овом случају одредба члана 51. став 2. овог Законика неће се примењивати.

По ставу Врховног касационог суда, одбачај кривичне пријаве на основу члана 284. став 3. ЗКП, представља одступање од начела легалитета кривичног гоњења. Наиме, реч је о примени супротног начела - начела опортунитета, којим је јавном тужиоцу уместо обавезе кривичног гоњења сваког учиниоца кривичног дела које се гони по службеној дужности остављена могућност процене оправданости кривичног гоњења. И овде, као и код института одлагања кривичног гоњења (члан 283.КЗ) законодавац је пошао од идеје, сагласно којој, нарочито када је реч о лакшим кривичним делима, кривично гоњење није увек нужно. Објективни услов, који мора бити испуњен за примену члана 284. став 3. ЗКП, јесте да је реч о кривичном делу за које је запрећена казна до три године затвора. Поред овог услова, нужно је да је осумњичени услед стварног кајања спречио наступање кривичног дела или је, уколико је до извршења дела дошло, штету у потпуности надокнадио. На крају, јавни тужилац мора закључити и да изрицање санкција у конкретном случају не би било правично. Наведена погодност, прописана одредбом члана 284. став 3. ЗКП не може се проширити и на додатну погодност у погледу права на накнаду трошкова кривичног поступка.

Дакле, пошто одбачај кривичне пријаве по овом основу (члан 284. став 3. ЗКП) представља изузетак од начела легалитета, из напред изнетих разлога, то се, по налажењу Врховног касационог суда, такав одбачај не може изједначити са обуставом кривичног поступка до које је дошло применом начела легалитета из чланова 20, 308, 338. и 352. ЗКП. Стога, у погледу права на накнаду трошкова поступка, у овом случају, нема услова за примену одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Ђокића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић